

(poema)

**Rəfail
Tağızadə****(başlanğıcı ötən sayımızda)**

Bir sükutda milyon qəm,
Qəminə qurban olum.
Gözüm qarası şəhid,
Kəminə qurban olum.

Hər gün məni yoxlayan,
Daha məni yoxlamır.
Sıxıb məni köksünə,
Öpüb, daha qoxlamır.

Boş qalıb solum-sağım,
Uşuyur yanaqlarım.
Hara uçub sən getdin?
Sınıbdı qanadlarım.

Həsret qaldığım baxış
Susaraq baxır mənə.
Arzuma qovuşaram,
Kaş birçə kərə dinə.

Çin oldu istəklərin,
Sona yetdi arzular.
Sən ey, Vətən sevdalım,
Sən ey, zirvə qartalım.

*

Od götürüb odlanan
Yollar yandırdı məni,
Toylarda yellənməyən
Qollar yandırdı məni.

Həsret ata baxışı
Uşaqların üzündə,
Toyda kişilər süzər
Dul gəlinlər gözündə.

“Sənin qeyrətinə qurbanam!” - deyən,
Atalar gözünü dikdi yollara.
O, gedən yollara, gələn yollara...

Bu nə baxışdı, Allah.
Bu nə duruşdu, Allah.
Hara baxır bu ata?
Keçmişəmi boylanır?
Yoxsa, xəyalında,
Ürəyində tutduğu
Bir evə elçi gedir.
Nəvəsinin əlindən
Tutub məktəbə gedir...
Hara baxırsan, ata?
Hara baxırsan, belə?
Sıx sinənə oğlunun
Öpüb alın basdığı
Qan tökülmüş,
Qan höpmüş,
Büründüyü bayrağı.
Bayraq qan rəngindədi.
Torpaq qan rəngindədi.
Nə şəhidin arzusu,
Nə qanlar yerdə qalar!
Sən elə baxma, ata!
Şəhidin sənə baxır
Dayandığı zirvədən.

Hər gün birçə barmaq artan, böyüyən,
Uşaqlar atadan böyük oldular.
“Ata” kəlməsinə, ata səsinə

Diksinə-diksinə böyüdü onlar
Sevinclə kədərin qarışığında.

Ata dərdi çəkən körpə,
Uzanıb qəbir üstünə.
Ürəyi qucağı boyda,
Köksünü sıxıb köksünə.

Qalx ayağa, oğul bala,
İsindi ata qucağı.
Bu sevginlə, ürəyinlə,
Sönməz atanın ocağı.

Dərdin özündən böyük,
Dərdinə qurban olum.
Sənintək mən körpənin,
Qəlbinə qurban olum.

Elə yandım, ilahi!
İçimə köz basdılar.
Məni dərdli körpənin
arzusundan asdılar.

Aydan arı, sudan duru
Sonalar gördüm
Dərdin içində qovrulmuş.

Şəhidlər xiyabanı
Nələr gördüm,
Nələr, nələr -
Neçə-neçə, cavan-cavan
Ata gördüm,
Oğul səsi eşitməmiş,
Arzulara yetişməmiş.
Ata gördüm ümidlərdə
İnamlarda yaşayası,
Ataya oğlun tanıdan
Gəlin ana -
Əlində xına yarası.

Qəlbimizdə şəhidlər xiyabanı.
Dalğalanan bayrağımızda şəhid qanı.

Sizi hər kəs tanıyır,

Vətən şəhidləri

Gah qara mərmərdən, gah pəncərədən,
Gah da yuxulardan baxdı şəhidlər.
Gah da yol yoldaşı oldu xəyala,
Anaya, sirdaşa, qıza şəhidlər.
Adıyla böyüdü körpə balalar.
İçdə sızıldadı dərin yaralar.
Əlləri xınalı gəlinlər qaldı,
O adla qonşuda qızlar qarıdı.

Şəhidlər xiyabanı

Şəhidlər xiyabanı...
Qara mərmər başdaşları,
Göyərdecək torpağını göz yaşları.
Ağlamazmı səni görə,
Höknürməzmi dərdin bilən,
Nə söyləyər bunu edən
Cavabında analara,
Torpaqlaşmış ataların
Başdaşını ata sanan
Oğullara.
Hara baxdım höknürtülər,
Gilə-gilə göz yaşları.
Başdaşını qucaqlayıb
Qurumuş barmaqlarıyla
Oğul saçı darayan
Analar gördüm,
Dərdin içindən sovrulmuş.

Uşaqdan böyüyədek.
O əziz adınızla
Qürurla öyünərek.

Sükutun əlvidası,
Siz Zəfərin adısız.
Qalıbiyyət marşının
Sevinci, sədasısız.

Zirvələrdən zirvəsiz,
Ey ucalan Şəhidlər!
Dalğalanan bayraqla
Bir anılan Şəhidlər!

Düşməne qan udduran,
Qanıyla tarix yazan,
Həm sevilən, anılan,
Ey, qəhrəman Şəhidlər!

Millətin ən dirisi

Sizin üzünüzdə ilahi bir nur,
Sizin üzünüzdə xoş bir təbəssüm.
Demək, siz Allahın seçilmişisiz,
Demək, siz Allahın sevimlisiz.
Bu millətin ən əzizi, Şəhidlər!
Bu millətin ən dirisi, Şəhidlər!

Sizdən başqa o zirvəyə kim qalxar?
Sizdən başqa o zirvəni kim alar?

Ucalığa qalxa-qalxa ucalar.
Bu millətin ən əzizi, Şəhidlər!
Bu millətin ən dirisi, Şəhidlər!

Sevgilərin sevimlisi Vətəndi!
Ona qurban, axan qandı, bədəndi.
Şəhid sonda arzusuna yetəndi.
Bu millətin ən əzizi, Şəhidlər!
Bu millətin ən dirisi, Şəhidlər!

Siz övladsız, siz igidsiz, siz ərsiz.
Düşmənlərə qan udduran ərənsiz.
Siz özünüz bizim üçün Vətənsiz.
Bu millətin ən əzizi, Şəhidlər!
Bu millətin ən dirisi, Şəhidlər!

Sizin yollar zirvələrə gedən yol!
Sizin yollar o müqəddəs, Vətən, yol!
Sizin yollar Bayraqlarla bitən yol!
Bu millətin ən əzizi, Şəhidlər!
Bu millətin ən dirisi, Şəhidlər!

Bayraq-bayraq ucaldız,
Ucaldız zirvələrdə.
Əbədi məskən saldız
Sevilən ürəklərdə.
Mənim Şəhid qardaşım!
Mənim Şəhid övladım!

Bayraqlar bu qədər öpülməmişdi,
Bayraqlar bu qədər sevilməmişdi.
Sizin tabutlara bürünən qədər.
Ucala-ucala qalxdız göylərə,
Bizə göy üzündən baxan Şəhidlər!
Müqəddəs Şəhidlər, əziz Şəhidlər!

Biz nələr yazsaq da, nələr desək də,
Qanlı yazılanın yanında azdı.
Bir ömür borcluyuq, borcluyuq sizə
Bu Vətən adına, Torpaq adına!
Göylər alqış deyir, yer alqış deyir,
Sizintək qəhrəman öz övladına!
Adını tarixə yazan Şəhidlər!
Müqəddəs Şəhidlər, əziz Şəhidlər!

P.S.
Elə sözlər var ki, hər hərfindən
Neçə can üzülür, qanlar süzülür.
Şəhərlər dağılır, kəndlər dağılır,
Sinələr odlanır, ürək dağlanır.

Müharibə

Sənin süzgəcin o qədər sıx ki
Ordan ağrısız keçmək çətin.
Səni arzulayanlar:
Zalımlar,
Müharibəni törədənlər,
Silah satanlar,
Ölümdən qazananlar -
İnsanlığın düşmənləridi.
Müharibə
Dünyanın düzənini dəyişir,
Sevincləri udur.
İnsanlara güllədi müharibə.
Kiminə başından dəyir,
Kiminə ürəyindən,
Kiminə qolundan,
Qıçından...
Həminin həyatını güllələyir müharibə.
Arzular, xəyallar, xatirələr deşik-deşik.
Yaddaşlara qan damır,
Gümanlara ağırılır.
Müharibənin hər hərfindən ölüm sallanır
Anbaan.
Yaricanlıların geridə qalan
Əza məzarlığıdı müharibə.
Yığıb adam düzəldirlər torpaq muzeydə.
Körpə gülüşünün oğrusudu müharibə.
Şabahnın abort həkimi.
Ümidlərin dəmir qayçısıdı müharibə.
Yüz illərin qəbiristanlığını
Bir ayda yapandı müharibə.
İnsanların qatili,
Bəşərin faciəsidir müharibə!

25.02.2025